

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení stacionárního zdroje znečišťování ovzduší – kalové hospodářství čistíren odpadních vod

Čistírny odpadních vod (ČOV) s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel jsou vyjmenovaným zdrojem znečišťování ovzduší dle přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „zákon“). Kalové hospodářství čistírny odpadních vod, jehož součástí je plynové hospodářství, z kterého je produkován jako vedlejší produkt kalový plyn, je považováno za nedílnou součást čistírny odpadních vod, a je tedy řazeno taktéž pod kód 2.7. přílohy č. 2. zákona.

V žádném případě se nejedná o samostatnou bioplynovou stanici, jak by mohlo vyplývat z metodického pokynu MŽP k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu vydaného k zákonu č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší. Metodický pokyn rozděluje bioplynové stanice na zemědělské, čistírenské a ostatní, avšak u čistírenských bioplynových stanic uvádí, že technologie anaerobní digesce je využívána za účelem stabilizace kalu vznikajících na ČOV, kde tyto technologie pracují v režimu čistíren odpadních vod a slouží pouze jako součást kalového hospodářství ČOV.

Stejně je přístupováno ke kalovému hospodářství čistíren odpadních vod i dle nového zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Vznik kalového plynu (bioplynu) na ČOV není prvotním záměrem, ale důsledkem technologického procesu ve vyhnívacích nádržích. Vyhnívací nádrže jsou integrovanou součástí čistíren odpadních vod, které slouží ke snížení objemu přebytečného biologického kalu a snížení obsahu organických látek, v termofilním procesu slouží k hygienizaci kalu a k využití odstředěné kalové vody, která se vyznačuje vysokou koncentrací amoniakálního dusíku a je čerpána do regenerace kalu jako přirozený nitrifikant. Vznik bioplynu je tedy vedlejším procesem. Z výše uvedených důvodů se nejedná o klasickou výrobu bioplynu a technologie vyhnívacích nádrží je dle zákona řazena tak, jak je uvedeno výše.

Produkováný kalový plyn je spalován na kogenerační jednotce, která je považována za samostatný spalovací stacionární zdroj znečišťování ovzduší uvedený v příloze č. 2 zákona. Kogenerační jednotka musí být provozována na základě a v souladu s povolením a provozovatel je povinen plnit relevantní povinnosti stanovené § 17 zákona.

Ing. Jan Kužel
ředitel odboru ochrany ovzduší